

Чи має право директор загальноосвітнього навчального закладу, що перебуває у комунальній власності, працювати за сумісництвом у іншій недержавній установі, якщо у навчальному закладі він має ще педагогічне навантаження 9 годин на тиждень?

Статтею 21 Кодексу законів про працю України встановлено, що працівник має право реалізувати свої здібності до продуктивної та творчої праці шляхом укладення трудового договору у одній або одночасно у декількох установах, організаціях, якщо інше не передбачене законодавством, колективним договором або угодою сторін.

Проте нормативно-правовими актами встановлені певні обмеження на роботу за сумісництвом. Зокрема, пунктом 4 Постанови Кабінету Міністрів України «Про роботу за сумісництвом працівників державних підприємств, установ та організацій» від 03.04.1993 року № 245 (із змінами та доповненнями) та Положенням про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ, організацій, затвердженим наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства фінансів України від 28.06.1993 року № 43 встановлено, що керівники державних підприємств, установ, організацій не мають права працювати за сумісництвом (за винятком наукової, викладацької, медичної та творчої діяльності).

Тому керівник навчального закладу може працювати за сумісництвом, тобто виконувати, окрім своєї основної, іншу регулярно оплачувану роботу на умовах трудового договору у вільний від основної роботи час, займаючись науковою, викладацькою, медичною та творчою діяльністю. При цьому немає значення та обставина, що керівник навчального закладу виконує педагогічну роботу у цьому закладі у обсязі 9 годин на тиждень, яка не вважається сумісництвом.

Стосовно поширення Постанови № 245 та Положення № 43 на керівників навчальних

закладів, що перебувають у комунальній власності, слід зазначити, що частиною 4 статті 2 Закону України «Про власність» (у редакції, яка була чинною на момент прийняття Постанови № 245) в Україні визнавалася приватна, колективна та державна форми власності. Відповідно до статті 31 Закону України «Про власність» до державної власності належала загальнодержавна (республіканська) власність та власність адміністративно-територіальних одиниць (комунальна власність).